

Môn-Đệ-Hóa Truyền Giáo Cấp 3 - Bài 6

“VẬY HÃY ĐI, LÀM CHO MUÔN DÂN TRỞ THÀNH MÔN-ĐỆ TA” - Ma-thi-ơ 28:19

3 tháng 6 năm 2024

“Nếu ai không có Thánh Linh của Chúa Cứu Thế thì người đó không thuộc về Ngài” – Rô-ma 8:9b

Giới Thiệu:

Bài trước chúng ta đã cùng nhau học về trường hợp của thuật sĩ Si-môn trong phương diện niềm tin của ông này. Ông đã tuyên xưng đức tin và chịu báp-tem nhưng tấm lòng của ông ta “thì xa Chúa lắm”. Có nghĩa là ông tin theo lý-trí nhưng tấm lòng chưa thực sự đầu phục Chúa.

Chúng ta cũng thảo luận đến câu Chúa Giê-xu nói, *“Không phải hề ai nói với Ta: “Lạy Chúa, lạy Chúa đều sẽ vào Nước Thiên Đàng đâu, nhưng chỉ những người làm theo ý muốn của Cha Ta ở trên trời.”* Nếu chỉ tin bằng lý-trí thì không thể nào biết được ý muốn của Chúa. Và khi không biết được ý Chúa thì làm sao làm theo? Chỉ những ai được Đức Thánh Linh hướng dẫn thì mới biết được ý muốn của Chúa mà thôi.

Trong cộng đồng và hội-thánh của chúng ta, cũng có thể lắm có người được nhiều người cho họ là “tín đồ” nhưng tấm lòng chưa thật sự đầu phục Chúa. Đây là một nhu cầu thuộc linh cần được đáp ứng. Nhóm của chúng ta là những người môn-đệ của Chúa. Chúng ta sẽ vận dụng đức tin Chúa cho để chúng ta có một hành động tích cực đáp ứng nhu cầu này. Xin đừng quên rằng đức tin sống luôn dẫn đến hành động đẹp lòng Chúa (chúng ta biết rất rõ: *“đức tin không có hành động là đức tin chết”*).

Và cũng đừng quên khẩu hiệu của lớp, “Biết Chúa và làm cho người khác biết Ngài”.

Động cơ nào thúc đẩy chúng ta tuân theo Đại Mạng Lệnh?

Một môn đệ của Chúa là một người có một sự tương giao mật thiết với Chúa, có sự hiện diện của Chúa Thánh Linh bên trong người đó. Môn đệ Chúa là người đi theo bước chân của Chúa Cứu Thế và tuân giữ mạng lệnh của Ngài (*“Nếu các con yêu kính Ta, các con sẽ giữ các điều răn Ta”* Giăng 14:15). Người đó muốn càng ngày càng giống Chúa của mình nhiều hơn, càng ngày càng muốn đời sống thuộc linh được tăng trưởng hơn. Bởi trái Thánh Linh trong đời sống càng nở rộ, thì sự hiện diện của tình yêu Agapé bên trong sẽ khiến người đó cư mang đến nhu cầu thuộc linh của những người chung quanh. Sự cư mang này là động cơ thúc đẩy người đó muốn chia sẻ niềm tin cho những ai chưa biết Chúa. Và cũng chính động cơ này ??????

Hãy cùng nhau suy gẫm về câu chuyện quen thuộc Chúa Giê-xu kể về người Sa-ma-ri nhưn lành

Câu chuyện Chúa kể nằm trong bối cảnh của một câu hỏi của một người dạy luật (có thể là một người Pha-ri-si): *“Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được hưởng sự sống đời đời? Ngài hỏi lại: “Trong Kinh Luật đã chép những gì? Ông đọc thấy thế nào?” 27 Chuyên gia kinh luật thưa: “Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết sức, hết trí yêu kính Chúa, và yêu thương người lân cận như mình.” 28 Ngài bảo: “Ông trả lời đúng! Hãy thực hành điều ấy thì ông sẽ sống!” 29 Nhưng ông ấy muốn biện minh cho mình, nên hỏi Đức Giê-su: “Ai là người lân cận tôi?”*

Lu-ca 10:30-35 – *“30 Nhân đó Đức Giê-su kể: “Một người đi từ Giê-ru-sa-lem xuống Giê-ri-cô, lâm vào tay bọn cướp. Chúng lột hết áo quần, đánh đập, rồi bỏ đi, để người đó dờ sống dờ chết. 31 Nhằm lúc ấy, một vị tế lễ đi xuống đường đó, thấy nạn nhân, thì đi tránh qua bên kia đường. 32 Tương tự như thế, một người Lê-vi đến*

nơi, thấy vậy, cũng tránh qua bên kia đường. 33 Nhưng một người Sa-ma-ri đi đường, đến gần thấy nạn nhân, **động lòng thương xót**, 34 áp lại, băng bó vết thương, thoa dầu, bóp rượu; rồi đỡ nạn nhân lên lừa mình, chở đến quán trọ săn sóc. 35 Hôm sau, người ấy lấy hai đồng đê-na-ri đưa cho chủ quán và dặn: "Hãy săn sóc nạn nhân, tốn kém thêm bao nhiêu, khi trở về, tôi sẽ trả cho!" 36 Trong ba người đó, ông nghĩ ai là người lân cận đối với kẻ bị cướp?"

Để hiểu thêm về bối cảnh của câu chuyện về sự xung kỵ giữa người Sa-ma-ri và người Do Thái thời bấy giờ, chúng ta có thể xem phản ứng của ông Giăng và Gia-cơ khi người Sa-ma-ri không tiếp đón Chúa Giê-xu (xin xem Luca 9:51-56). Giăng và Gia-cơ đã nói trong câu Lu-ca 9:54b-55, "*Gia-cơ và Giăng thấy thế, thưa: "Lạy Chúa, Chúa có muốn chúng con khiến lửa từ trời trút xuống thiêu hủy họ không?"*" 55 Nhưng Ngài quay lại quở trách hai người". Sự xung đột giữa hai bên đã bắt đầu từ thời Cựu-Ước khi dân Do-Thái bị đày qua xứ Ba-by-lôn. Người Do-Thái rất khinh khi người Sa-ma-ri vì cho rằng người Sa-ma-ri là giống dân tạp vì lai giống, không phải thuần túy Do-Thái.

Trong câu chuyện Chúa Giê-xu kể, chúng ta có những nhận xét như sau:

1. Người giỏi về kinh luật (Lê-vi và thầy tế lễ) khi đi ngang qua thì ngoảnh mặt làm ngơ, coi như không có chuyện gì đáng chú ý, mặt dầu người bị hãm hại lại là người Do Thái. Hai người này không nhìn thấy được nhu cầu của người bản xứ đang bị nạn. Tại sao?
2. Người ngừng lại để cứu giúp nạn nhân là một người Sa-ma-ri. Chúa nói, người này "động lòng thương xót" ra tay cứu giúp, không chỉ bằng hành động nhưng cũng đã bỏ tiền ra để lo cho người này được săn sóc tử tế.
3. Chúng ta thấy tuy người Do-Thái thông thạo Kinh Luật và người có chức tước như người Lê-vi (là người giữ việc trong đền thờ của Chúa) nhưng tấm lòng không thật sự kính sợ Chúa thì đức tin đó không dẫn đến hành động tích cực. (Đức tin chết, một loại đức tin không đem lại ích lợi cho chính mình hoặc người khác). Họ chỉ biết giữ Kinh-Luật nghĩ rằng giữ Kinh Luật làm cho họ được Chúa ghi nhận là người tốt. Trong bài tuần trước chúng ta đã đề cập đến hai chữ "Học Hành". Học mà không Hành thì sự học đó ra vô ích. Cũng vậy, đức tin chỉ bằng lý-trí mà không dẫn đến hành động là đức tin chết, không ích lợi gì cho ai.
4. Nhưng đối với Chúa Giê-xu, tấm lòng thương xót dẫn đến hành động cụ thể mới là người được Chúa khen là người "yêu kẻ lân cận như mình".
5. Người Sa-ma-ri này, bởi tấm lòng thương xót, **nhìn thấy được nhu cầu** của người gặp nạn và có một đáp ứng đúng lúc và rất tận tâm giúp đỡ để đáp ứng nhu cầu đó.

Chúng ta sẽ có hành động gì để đáp ứng nhu cầu thuộc linh của những người gần gũi với chúng ta?

Kết quả của một tấm lòng biết ơn

Một tấm lòng biết ơn sẽ dẫn đến nhiều kết quả tốt đẹp trong việc "Biết Chúa và làm cho người khác biết Ngài".

Một câu Kinh Thánh có thể rất quen thuộc diễn tả một tấm lòng biết ơn Chúa đã tạo dựng nên một ngày mới Thi-Thiên 118:14, "*Đây là ngày CHÚA đã tạo dựng, hãy hân hoan và vui mừng trong ngày ấy.*" (*This is the day the Lord has made, we will rejoice and be glad in it*). Có nhiều nhà nghiên cứu Kinh Thánh nhìn nhận Thi-Thiên 118 là do Vua Đa-Vít viết ra mặc dầu tên tác giả không gắn liền với đoạn này. Tuy nhiên vì Vua Đa-vít đã có rất nhiều bài thơ trong Thi-Thiên nói lên sự cảm tạ Chúa nên rất có thể Thi-Thiên này cũng do Đa-vít làm.

Trong Kinh Thánh cho thấy tấm lòng biết ơn đến từ sự vui mừng và lòng vui mừng là một liều thuốc hay (Châm ngôn 17:22) . Theo một nhà giải kinh thì trong Cựu-Uớc chữ “biết ơn” hay “cảm tạ” đã được dùng đến trên 100 lần và trong Tân Ước thì được dùng khoảng 70 lần.

Nếu chúng ta suy nghĩ thêm về kết cuộc câu chuyện Chúa Giê-xu kể: khi nạn nhân đã hồi tỉnh lại sau khi được điều trị, thấy mình được ở trong một quán trọ tử tế chứ không phải bên lề đường đau đớn vì những vết thương rướm máu. Chúng ta sẽ nghĩ sao về phản ứng của nạn nhân này? Nếu người này có tấm lòng biết ơn, thì sẽ hỏi ngay ai là người đã cho ông đến trong quán trọ này. Ai là người đã băng bó vết thương cho ông. Khi nạn nhân biết được người ra tay giúp đỡ ông lại là một người Sa-ma-ri thì ông sẽ ngạc nhiên đến dường nào? Nếu nạn nhân có lòng biết ơn, chắc rằng ông sẽ tìm tòi cho được ân nhân của mình là ai để đến tỏ lòng biết ơn.

Theo như những cuộc khảo sát của các nhà tâm lý học tại các đại học Hoa-Kỳ trong những thập niên gần đây, thì kết quả cho thấy tấm lòng biết ơn cùng những hành động biết ơn dẫn đến rất nhiều ích lợi về sức khỏe và về tinh thần và nội tâm của những người có lòng biết ơn (people with a grateful heart). Các cuộc khảo sát cho thấy những người có tấm lòng biết ơn thường ít bị bệnh cao máu (high blood pressure), ít khi bị đè nén (stress), không có cường độ cao trong cholesterol, và có giấc ngủ tốt hơn là những người không có tấm lòng biết ơn. Những người này còn cảm thấy yêu đời hơn (happier) và có lòng yêu mến người khác hơn.

Là môn đệ Chúa chúng ta có điều gì để cảm tạ Chúa?

Sứ Đồ Phao-lô có sự dạy dỗ như sau trong I Tê-sa-lô-ni-ca 5: 16 *“Hãy vui mừng mãi mãi; 17 Cầu nguyện không thôi; 18 trong mọi hoàn cảnh, **hãy cảm tạ** vì đây là ý muốn Đức Chúa Trời cho anh chị em trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.”* Sự cảm tạ là một điều rất cần thiết cho chúng ta là môn đệ của Chúa.

Nếu ngồi xuống đếm lại các ơn phước Chúa ban thì thật sự chúng ta có quá nhiều. Và điều chúng ta luôn luôn cảm tạ là ơn Cứu chuộc của Chúa Cứu Thế Giê-xu. Chúa đã trả một giá quá đắt để đem chúng ta ra khỏi quyền lực của sự tối tăm vào trong nước sáng láng của Ngài. Nếu chúng ta không có sự vui mừng về món quà quá ư lớn lao như vậy, thì chúng ta chưa phải là môn đệ Chúa. Sự vui mừng này phải có tính cách lây lang như Covid 19 vậy! Lòng biết ơn một cách sâu xa đó sẽ dẫn đến những hành động làm vui lòng Chúa nhất là sự vâng lời Ngài (vì sự vâng lời quý hơn của lễ thiêu). Một trong những hành động làm Chúa vui lòng là làm cho người khác biết đến ơn Cứu Chuộc của Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Càng biết ơn Chúa bao nhiêu, thì niềm vui của chúng ta càng lớn bấy nhiêu. Và chúng ta nhớ, sự vui mừng chính là một trong chín trái của Thánh Linh. Niềm vui càng lớn bao nhiêu thì chúng ta càng muốn chia sẻ niềm vui này với người khác bấy nhiêu. Nếu một môn đệ Chúa không có niềm vui trong việc nhận được ơn Cứu Rỗi, thì người đó thật sự chưa có một tấm lòng biết ơn gì hết.

Câu chuyện trong Lu-ca 10:1-20 nói đến việc Chúa sai 72 môn đệ đi ra giảng về Nước Thiên Đàng trong mọi thành phố. Sau khi trở về và họ vui mừng khoe với Chúa là, *“Thưa Chúa, nhờ danh Chúa, chính các quỷ cũng khuất phục chúng con!”* Nhưng Chúa lại nói, *“Tuy nhiên, đừng mừng vì các tà linh khuất phục các con, nhưng hãy mừng vì tên các con đã được ghi ở trên trời.”* Như vậy món quà tặng của Ân-Điển Chúa là một điều quý giá vô cùng. Tấm lòng biết ơn sẽ là động cơ để chúng ta chia sẻ Tin Lành cho những người chưa biết Chúa.

Nhận định nhu cầu thuộc linh của những người “lân cận”

Càng biết ơn Chúa, chúng ta càng phải nhạy bén để nhìn thấy nhu cầu thuộc linh của những người chung quanh trong cộng đồng. Câu gốc của chúng ta trong Rô-ma 8:9b *“Nếu ai không có Thánh Linh của Chúa Cứu*

Thế thì người đó không thuộc về Ngài". Đây là một lời cảnh báo rất rõ ràng và cũng là tình trạng của số người trong Hội-Thánh. Họ có thể có những sinh hoạt hàng tuần mỗi Chúa Nhật nhưng tấm lòng chưa đầu phục Chúa. Đây là những linh hồn cần được hiểu rõ về một mối tương giao với Ngài. Khi đã nhận định được nhu cầu, thì chúng ta xin Chúa hướng dẫn chúng ta để có được những hành động cụ thể theo đức tin để có thể đáp ứng nhu cầu ấy. Chúng ta tiếp tục nhờ cậy Chúa để Ngài sẽ hướng dẫn chúng ta biết phải làm gì trong những giai đoạn kế tiếp. Chúng ta hoàn toàn bước đi bởi đức tin. Nên nhớ Chúa Giê-xu muốn chúng ta làm muôn dân trở nên "môn đệ Ta" chứ không phải chỉ là "tín đồ".

Những câu hỏi để suy gẫm

1. Ngày Father's Day sắp đến, chúng ta có những thân hữu hay bạn đồng nghiệp để chúng ta có thể mời đến tham dự ngày lễ này không? Father's Day là Chúa Nhật 16 tháng 6 năm 2024.
2. Xin tìm một câu Kinh Thánh để tặng cho những ai là bậc làm cha trong ngày Lễ Father's Day
3. Hãy suy nghĩ đến cách nào chúng ta có thể nhận định được nhu cầu thuộc linh của một người được gọi là "tín đồ"?
4. Làm thế nào để chúng ta có tấm lòng thương xót (áp dụng cho nhu cầu thuộc linh) như người Sa-ma-ri hiền lành trong câu chuyện Chúa Giê-xu kể?
5. Người nào không có Đức Thánh Linh của Chúa Cứu Thế thì người đó không thuộc về Ngài. Vậy người đó đang thuộc về ai?